

Всѣки човѣкъ, най-после, все иска да остане съ нѣкого.

И тъй, основната идея трѣбва добре да се разбере. Защо? Защото понѣкога хората разбиратъ нѣщата, но не знаятъ тѣхното приложение. Значи, всѣко нѣщо има свое теоретическо разбиране, както и свое практическо приложение. И наистина, вие можете да срещнете двама лѣкари, единиятъ силенъ въ теорията, а другиятъ — въ практиката. Викатъ първия лѣкаръ при едного, кракътъ на когото е счупенъ. Той преглежда крака на болния, констатира на кое мѣсто е счупенъ и на колко парчета е надробена костъта. Питатъ го: Какво трѣбва да се направи сега? Той казва: Азъ констатирамъ само, че кракътъ на еди-кое си мѣсто е счупенъ, а вие трѣбва да намѣрите човѣкъ, който може да го намѣсти. Викатъ втория лѣкаръ. Той веднага пристѣпва къмъ работа: туря рѣцетѣ си на счупената костъ, разбира положението на болния и започва да поставя всѣка частъ на нейното мѣсто. Следъ това той казва на болния: Ще държите крака си неподвижно, 40 дена нѣма да го мѣстите никакъ. Питамъ: кое е по-хубаво — да познаете, коя костъ е счупена и на колко части, или да поставите всѣка костъ на нейното мѣсто. По сѣщия начинъ, при съграждане на вашия животъ, вие трѣбва да разбирате онѣзи вътрешни процеси, споредъ които да знаете, де да поставяте всѣко ваше чувство. Въ всѣки даденъ моментъ, въ съзнанието на човѣка се зараждатъ известни мисли, идеи, желаня, които занимаватъ неговия умъ. Той се решава да действува, да реализира тия свои желаня, но нѣма планъ, не знае, какъ и де да ги постави. Напримѣръ, нѣкой става пръвъ министъръ, иска да внесе известни реформи, известни подобрения, но нѣма опредѣленъ планъ, отде и съ какво най-напредъ да започне. Ако нѣкой стане министъръ, първата му работа е да уволни всички чиновници, всички стражари, които не сж отъ неговата партия, и на тѣхно мѣсто да назначи свои хора. И това е добре, но кога? Когато новоназначенитѣ чиновници сж по-способни, по-благородни отъ първитѣ. Обаче, ако не сж по-способни отъ първитѣ, тази смѣна е безпредметна. Ако новитѣ чиновници сж хора безъ моралъ, безъ култура, безъ наука, каквито често се срещатъ, учени-недоучени, тѣ не могатъ да помогнатъ на отечеството си. Тѣ сж хора, които обиратъ на общо основание, за което ще ги видите въ затворъ, ужъ несправедливо осждени за нѣкакви злоупотрѣбявания. Такава реформа на мѣсто ли е? Даже и на мѣсто да е, съ нея не трѣбва да се започва.